

Mavi Gibi Yazgımsın Ömrüme

— ılıkyağmurla · 11 Eylül 2011

günler ısınmaya yüz tuttu
gitmelerin telâşında esrik baharlar

geceler eksiltiyor beni
yalnızlığım dokunuyor tenime
ayrılığın yüzü gülümsüyor gözbebeklerimde
rüzgâr iç çekiyor nefeslerimde
ateş gibi bir sevdanın kollarında üşüyorum
gecenin siyahını yıkıyor gözyaşlarım
bir ses gibi ,
bir rüyâ gibi alev alev yanıyorum
tenime değdim,orda mısın...diye
yoksun...
yalnızlığım kaçıyor öksüzlüğüme
oysa,
nevbaharıydın Sana adanmış dizelerimin
gözlerinin tebessümünden tutunuyordum aşka
dudaklarımda hüznün kıpırtısı gizlenmeye çalışsa da
ellerimin tedirginliği gözlerimin buğusuna iştirak ediyordu
eflâtun bir rengin yorgunluğunda yığıldı mavi düşlerim
hayatın ortasında kalakaldım,kayboldum hislerimle..

şimdi,alaca ay tutulmalarında yazılıyor sevda şiirleri
gücenmiş satırlarla sesleniyorum gidişine
yokluğunun karanlığında sönen umutlarım
kelimesi tükenmiş şiirlerimin yamalı bohçası gibi..

gidişin içime oturuyor
aklımın kıyısından dolanıp ayrılığa "merhaba" diyorsun
demek "tam" olmadık biz
hayat gibi kaydın parmaklarımın arasından
seyirci kaldım gidişine
şakacı baharlar gibi aldattın içimin erik ağacını
soldurdun bayırlarımdaki gelinciklerimi
gidişinle,

saklı bir kentte ateşe verdin gülümseyen papatyalarımı
düş kırıklığına oturdum lâcivertin sırtışlarında
gün,dünde kalırken,
ayrılığın sızısı bu güne sarktı pencere kenarlarında
gittin ve sardın Sensizliği boynuma bir atkı gibi
yaslı bir bulut gelip,yaslanıyor şimdi kahverengi gözlerime
kopuyor zihnin telâşıyla âsumandan yağmurlar
mavi bir ateş tutuşturuyor tülde nârin kanatlarımı
binlerce figân baş kaldırıyor bir lâhzada tenimde
uzak diyarlarda sevda yorgunu yüreğimle
acı dolu
hasret dolu geceler ve sabahlarım
ayrılık dolu sensizliği, ürkek sokak aralarında dolaşırım
utangaç tebessümünle gelip,çaldığın gözlerimi,
ve kalbimi de bırakmıştım avuçlarına
şimdi kar altında alev alev düşlerim maviye dair
imkânsız bir sensizliğin yalnızlığındayım

şiire uyandım derken,baktım ki;
gök gürültüsü ve şimşeklerin dansı hakim âsumanımda
yan yatmış bir çaresizliğin gark oluşlarında nefes alamıyorum
aşk akıp gidiyor içimden
ekşi sözleri atmaya çabalıyor nefeslerim dışarı
...
gözlerin hasret gecesi

üstümde bir bahar sancısı
göklerimde mavi kanatlı uçurtmalar
üstüme dökülüyor akşamın alacası
öyle bir hüznün ki sarıyor bir palto gibi
haziran titreyişleriyle sarsılıyor tenim
hep kahır döküyor
gözlerim,
ellerim,
kelimelerim,
hayata...
çünkü;
geberiyorum aşkımdan..!

çekip gittin de ne oldu..?
başın göğemi erdi mutluluktan..?
gidişinle zehir etsen de hayatı ruhuma,
gül-î rânâm oldun hayatıma
her şeye rağmen,
mavi gibi yazgımsın ömrüme

tarifsiz bir yanışın ve ılık ıslanışın sonu hüsrân olmamalıydı